

بررسی الگوی کنش‌گران و شوش‌گران در داستان بچه‌ مردم جلال آل‌احمد بر اساس الگوی نشانه‌معناشناختی گرمس

واژگان کلیدی

* نشانه‌معناشناسی

* نظام کنشی

* نظام شوشی

مهسا خلیلی * mahsaakhalili@gmail.com

دانشجوی دکتری زبان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال،
ایران

چکیده:

داستان بچه‌ مردم نوشته جلال آل‌احمد نوشته‌ای تأمل‌برانگیز درباره‌ مادری است که برای ادامه‌ زندگی خود ناچار است، کودکش را سر راه بگذارد و بر مادری‌اش خط بطلان بکشد. این پژوهش با بهره‌گیری از الگوی نشانه‌معناشناختی آلزیرداس ژولین گرمس الگوی کنش‌گران و شوش‌گران را بررسی می‌کند. این پژوهش با روش توصیفی و از نوع کتابخانه‌ای است جامعه‌ مطالعه در این پژوهش داستان بچه‌ مردم نوشته جلال آل‌احمد است. داستان‌نویسی برای آل‌احمد ابزاری برای طرح اندیشه‌های اوست. داستان‌های او دربرگیرنده مضمون‌ها و پیام‌های اجتماعی در دوران زندگی این نویسنده است. درواقع، آثار او بیش از آن‌که از ویژگی‌های داستانی و ادبی برخوردار باشند، روایت‌هایی مستند از زندگی مردم به شمار می‌روند. ازاین‌رو بررسی آثار این نویسنده می‌تواند چراغی به سوی سبک زندگی و نگرش مردم در آن دوران باشد. در بررسی این داستان روشن شد که زن شوش‌گر و کنش‌گری است که تحت تأثیر مرد داستان قرار می‌گیرد که او نیز براساس الگوی گرمس نقش شوش‌گزار و کنش‌گزار را بر عهده گرفته است.